

Lucas 9:3 'ik ga op reis en ik neem mee'
Bijzonderheid: slotzondag 2026

- Lezen: Lucas 9:1-6

¹Hij riep de twaalf bij zich en gaf hun macht en gezag over alle demonen, en de kracht om zieken te genezen. ²Daarna zond Hij hen uit om het koninkrijk van God te verkondigen en zieken te genezen. ³Hij zei tegen hen: 'Neem niets mee voor onderweg, geen stok, geen reistas, geen brood en geen geld, en ook geen extra kleren. ⁴Blijf in het huis waar je onderdak hebt gevonden tot je van daar weer verdergaat. ⁵Als ze jullie niet willen ontvangen, ga dan weg uit die stad en schud het stof van je voeten als getuigenis tegen hen.' ⁶Ze gingen op weg en trokken van de ene plaats naar de andere, terwijl ze het goede nieuws verkondigden en overal zieken genazen.

Preek

Lieve mensen,

Wie van jullie heeft altijd veel vakantie *voorpret*?

En wie van jullie heeft altijd ook of alleen maar vakantiestress?

Deze mensen hebben vakantiestress:

Slide:

Ik hoorde van de week van een stel met kinderen, niet hier uit onze Waterpleinkerk. Dat gezin had heel veel zin in de vakantie. Maar nu waren vrienden al op hun camping geweest, op doorreis, en die vrienden hebben een foto gestuurd van het plekje dat het gezin gereserveerd heeft. Met als commentaar: het plekje is wel klein voor jullie vouwwagen en heeft weinig schaduw. Dodelijk. Want ineens slaat de stress toe bij één van de gezinsleden. Googelen op parasols en andere schaduwbrengers. Moet er niet ook nog een ventilator mee en is er nog andere koelmogelijkheid? Moeten we kijken of er een ander plekje beschikbaar is?

Vaak zie en hoor ik dat vakantiegangers zoveel mogelijk inpakken om op alles voorbereid te zijn. Een lange broek voor als het tóch onverhoopt koud wordt in Zuid Europa. Zwemkleding, maar ook regenkleding. En toch voor de zekerheid maar wat extra boodschappen, je weet maar nooit. Jou krijgen ze niet klein! En een goede voorbereiding is het halve werk. Dan kun je tenminste rustig op vakantie.

Jezus stuurt zijn leerlingen ook op pad. Maar Hij pakt het anders aan. Een les, ook voor ons. Als we gaan reizen. Maar ook voor de reis van ons leven.

Slide: Neem niets mee voor onderweg, geen stok, geen reistas, geen brood en geen geld, en ook geen extra kleren.

Zou jij het durven? Zo op reis? Ook zonder duidelijke bestemming? Want Jezus zegt daarna (voorlezen vers 4 en 5) Dus ze weten niet waar ze belanden. Waar ze welkom zijn. En toch moeten ze geen voorzorgsmaatregelen nemen. Geen extra waarborgen om het vol te houden als de reis tegenvalt. Waarom zou Jezus dat nou zeggen? Wie gaat nou zo op reis?

Hoe ging het hiervóór eigenlijk? De leerlingen zijn Jezus zeer radicaal gaan volgen. Ze lieten alles achter. En Jezus, als rondtrekkende rabbi, kon bij mensen verblijven en zijn leerlingen liftten daarop mee. Eten, onderdak. Dicht bij Jezus was dat een automatisme. En straks, als ze een keer in *the middle of nowhere* zijn, dan breekt Jezus brood en vis verdeelt het (9:12-17). Jezus zorgt als jij Hem radicaal gaat volgen.

En dat is het hè. Dat is het geheim. Dit hoofdstuk begint met deze woorden:

Slide: Hij riep de twaalf bij zich

Dat is het eerste als je er op uit gestuurd wordt in deze wereld. Hij haalt je eerst naar zich toe. En pas dan, als je dicht bij zijn hart bent geweest, dan word je er op uitgestuurd. Daar begint je reis. Aan het hart van Jezus.

En als Hij je dan loslaat het leven in. Dan gaat Hij mee. Want dát is volgens mij wat Hij zijn leerlingen zegt: leef alsof Ik er bij ben. Sterker nog: Ik ben er bij. Alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld. Dat zegt Hij later, als Hij zijn leerlingen definitief de wereld in stuurt en zelf naar de hemel gaat. Ook op dat moment – in Matteüs 28 staat dat – komt Hij eerst dichtbij. Ze krijgen de kans Jezus in zijn ogen en in zijn hart te kijken. Ogen die betrokken zijn, een hart dat open staat voor jou. Dan kun je gerust op weg.

En Hij geeft ze ook zijn Geest mee. Dat uit zich in macht en gezag over alle demonen en de kracht om zieken te genezen. Dus ze zijn op alles voorbereid. Alle tegenslag, alle obstakels die ze in hun missie, op hun reis zullen tegenkomen. Jezus en de Geest zijn in jouw leven. Er is geen probleem dat niet opgelost kan worden.

En er kunnen nogal wat obstakels zijn. Dit jaar gingen Marie José en ik niet met onze caravan weg, maar boekten we allerlei verschillende onderkomens met allerlei verschillende uitdagingen, zo bleek. Zeker met de handicap van mijn lief. Zo hadden we op het laatst en *Tiny House* in een lavendelveld. Echt heel basic, met droog toilet bijvoorbeeld. Maar de uitdaging bleek het hoge bed. We wisten dat het hoog zou zijn, maar het bleek te hoog voor Marie José om

zomaar in te klimmen. Dus wij op zoek naar een opstapje. Geen stenen of houtblokken in de buurt die precies zouden passen. Ook geen Ikea dichtbij voor een kinderopstapje. Dus naar de doe-het-zelf zaak. Uiteindelijk een gereedschapskoffer gekocht waar je op kan staan, die met water gevuld en voilà: een opstapje was geregeld. Dus als iemand nog een gereedschapskist wil kopen, meld je na de dienst. Dat was een klein obstakel.

Maar er zijn ook grote, op je levensreis. Zo kun je je werk verliezen, of je gezondheid. Je kunt on vervulde dromen hebben, teleurstellingen. Relaties die moeizaam gaan. Of je verliest iemand die je dierbaar is. Vandaag is het precies 2 jaar geleden dat mijn zus Marianne overleed. Bijvoorbeeld. En zo hebben we allemaal ervaringen op onze levensreis. Obstakels. Dingen waar je niet overheen kan kijken uit jezelf. Die je neerdrukken. Deze belofte van Jezus hier. Die verpakt zit in een opdracht om licht te reizen. Niet alles indekken. Niet alles willen controleren. De belofte van Jezus hier helpt mij. Hij is er bij. Hij geeft zijn Geest. Hij geeft het je in de macht om verder te komen. Om obstakels te overwinnen. Hij geeft je kracht en inzicht om je doel te bereiken. Je komt dingen tegen waar je niet op voorbereid bent. Je *kunt* je er ook geen voorstelling van maken, zo is mijn ervaring. Maar als het zover is dat je inzicht, je veerkracht, je intuïtie en inventiviteit nodig is, dan belooft Jezus je die te geven. Hij is er bij en zijn Geest inspireert.

Moet je dan niet voorbereid zijn? Het is toch goed om van te voren wel na te denken? Om zo in te pakken, dat je niet voor *alles* meteen in gebed moet omdat Jezus het moet oplossen? Zeker. Ergens zegt Jezus ook dat je van te voren de kosten moet berekenen. Als je op weg gaat in het koninkrijk (Lucas 14). Maar zodra je te veel op je eigen voorbereiding gaat vertrouwen. Je indekt voor alles en vooral leeft van controle. Dan kan bagage zomaar ballast worden. Omdat je dan niet meer de stap durft te wagen. Wie angstig is om op vakantie spullen niet te hebben, die kan beter thuis blijven. Dus het is goed om op je levensreis na te denken over wat je meeneemt.

Jezus wil je hier wel leren, dat je daar niet op kan vertrouwen. Omstandigheden kunnen zomaar anders zijn dan je had kunnen voorspellen. En je kunt je niet overal voor indekken. Nou ja, dat kan wel. Als je beseft dat Jezus mee gaat en zijn Geest je inspireert, dan ben je overal op voorbereid. Dat is de les van vandaag.

Dus ga onbevangen op weg. Zoals Psalm 84 ook zo mooi zingt. Onbevangen. Begin je vakantie, maar ook volgend seizoen, een volgende etappe van je reis, begin bij het hart van Jezus. Kijk Hem in zijn ogen en voel je gezien. En dan op pad. Geniet er van als het goed gaat. Als de vrede en vreugde van God je hart mag vervullen. Op vakantie. Of op je levensreis. En als er onverwachte obstakels komen. Raak dan niet in paniek. Geen stress. Want Jezus gaat met je mee. Hij is met je. Alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.

Amen